

Na podlagi tretjega in petega odstavka 17. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba določa za male in srednje kurilne naprave:

- merila za razvrščanje kurilnih naprav;
- gorivo, ki se sme uporabljati v kurilnih napravah;
- vrednotenje emisij snovi v dimnih plinih;
- mejne vrednosti emisije snovi iz kurilnih naprav;
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak;
- obratovalni monitoring emisije snovi v zrak.

(2) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

2. člen

(uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za emisijo snovi iz malih in srednjih kurilnih naprav ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja, posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, razen za kurilne naprave:

- v katerih se odpadki sosežigajo skladno z določbami predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov,
- ki so kotli za kuhanje žganja, ki jih uporabljajo mali proizvajalci žganja v skladu s predpisom, ki ureja trošarino, ali
- pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem pri neposrednem segrevanju, sušenju ali drugih postopkih obdelave predmetov ali materiala, na primer peka jedi z neposrednim stikom z vročimi dimnimi plini ali s podobnim načinom priprave jedi, v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo.

(2) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za napravo, ki je:

- namenjena dogorevanju zaradi čiščenja odpadnih plinov s sežiganjem, če ne obratuje kot samostojna kurilna naprava,
- namenjena pridobivanju električne energije ali toplote v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW in iz nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem,
- reaktor za kemijske procese ali
- kurilna naprava, ki v skladu s stanjem tehnike obratuje brez dimovodnih naprav, kot je na primer infrardeči grelnik na plinasto gorivo.

3. člen

(pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. črnina dimnih plinov je po Ringelmannu merilo za njihovo sajavost pri zgorevanju goriva. Njihova črnina se primerja z lestvico šestih polj različne črnosti (Ringelmannova lestvica), ki se stopnjujejo od 0 do 5, pri čemer je vsako naslednje polje za 20 odstotkov bolj črno od prejšnjega. S to lestvico se vidno presoja črnina dimnih plinov, izpuščenih skozi odvodnik kurilne naprave;

2. delegirana uredba je uredba Komisije Evropske unije, ki določa vsebino energijske nalepke in standardiziranih podatkov za posamezno skupino proizvodov na podlagi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 1);

3. dimni plini so odpadni plini iz male ali srednje kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju; njihov volumenski pretok je izražen v kubičnih metrih na uro (m³/h) pri normni temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v m³/h;

4. dimno število je merilo za sajavost dimnih plinov, ki se ugotavlja na podlagi stopnje potemnelosti filtrirnega papirja. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja z lestvico desetih polj različne intenzitete počrnelosti od popolnoma bele na prvem polju lestvice do popolnoma črne na desetem polju lestvice, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število se meri pri tekočem in plinastem gorivu;

5. dobavitelj je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki dobavlja kurilno napravo v državah članicah Evropske unije ali uvaža kurilno napravo iz držav zunaj Evropske unije ali jo proizvaja;

6. emisija snovi je kakršenkoli izpust snovi iz male ali srednje kurilne naprave v zrak;

7. enosobna kurilna naprava je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je namenjena zlasti ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, vključno s štedilniki s posredno ogrevano pečico ali brez nje;

8. gorivo so vse v kurišče dovedene gorljive snovi, vključno z negorljivimi sestavinami;

9. kurilna naprava je generator toplote, v katerem se toplota pridobiva z zgorevanjem goriva (npr. kondenzacijski, nizkotemperaturni, toplovodni, vročevodni in parni kotli), ter generatorji toplega ali vročega zraka, vključno s pomožnimi napravami, zlasti za pripravo, razprševanje oziroma mešanje goriva z zgorevalnim zrakom. Kurilna naprava je lahko mala, srednja ali velika;

10. kurilna naprava s kombinirano kurjavo je naprava, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriva;

11. kurilna naprava z mešano kurjavo je naprava, v kateri hkrati zgorevata dve ali več vrst goriva;

12. kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;

13. kvalitativno spremljanje koncentracije celotnega prahu je trajna meritev emisije celotnega prahu z merilniki za nadzor prepustnosti filtra v skladu s standardom SIST EN 15859;

14. mala kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik in iz odvodnika dimnih plinov, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za male kurilne naprave;

15. najvišja temperatura ogrevalnega medija je njegova najvišja temperatura pri izstopu iz kurilne naprave;

16. naravni les je les, ki je lahko obdelan samo mehansko;

17. nazivna toplotna moč kurilne naprave je najvišja, v trajnem pogonu koristno oddana toplota v časovni enoti. Če ima kurilna naprava izraženo območje toplotne moči, je nazivna toplotna moč tista, ki je trenutno nastavljena in označena na tej napravi. Brez te posebne oznake se za nazivno toplotno moč šteje najvišja vrednost v območju toplotne moči, ki je dosežena pri normalnem obratovanju kurilne naprave;

18. obstoječa mala ali srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki se je uporabljala na dan uveljavitve te uredbe;

19. odprti kamin je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je zlasti namenjena neposrednemu ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, in obratuje odprto ter ni namenjena izključno za pripravo jedi;

20. osnovna peč je enosobna kurilna naprava na trdno gorivo, ki je zgrajena iz mineralnih vrst materiala z veliko specifično toplotno kapaciteto zaradi shranjevanja toplote ter obrtniško zgrajena na kraju uporabe;

21. poraba goriva kurilne naprave je poraba, izražena v količini goriva na časovno enoto in izmerjena med trajnim obratovanjem kurilne naprave;

22. srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč ne glede na vrsto uporabljenega goriva ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik in iz odvodnika dimnih plinov, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za srednje kurilne naprave;

23. toplotna izguba z dimnimi plini je toplota, ki jo kurilna naprava oddaja z njimi in se za kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo

izračuna na podlagi enačbe iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;

24. toplotni izkoristek kurilne naprave je razmerje med toplotno močjo, ki jo ta naprava oddaja ogrevalnemu mediju, ter zmnožkom kurilne vrednosti in porabe goriva, izraženo v odstotkih. Toplotni izkoristek kurilne naprave se lahko izračuna iz izmerjene toplotne izgube z dimnimi plini na način iz priloge 1 te uredbe;

25. trgovec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki daje kurilno napravo na trg končnemu uporabniku;

26. upravljavec kurilne naprave je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba, ki ima v posesti kurilno napravo med njenim obratovanjem, ali oseba, ki je vložila zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilne naprave;

27. vhodna toplotna moč kurilne naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi kurilne vrednosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu kurilne naprave lahko zgori v časovni enoti. Kurilna vrednost se opredeli za vsak primer posebej.

II. MALE IN SREDNJE KURILNE NAPRAVE

4. člen

(merila za razvrščanje kurilnih naprav)

Posamična kurilna naprava se določi kot mala ali srednja kurilna naprava glede na:

- svojo vhodno toplotno moč,
- namen uporabe z zgorevanjem goriva pridobljene toplote in
- vrsto goriva, ki se uporablja za zgorevanje v kurišču.

5. člen

(male kurilne naprave)

(1) Mala kurilna naprava je tista, ki proizvaja toploto za ogrevanje prostorov v stavbah ali za ogrevanje sanitarne vode v stavbah ali za oboje, če je njena:

- vhodna toplotna moč manjša od 1 MW pri uporabi trdnega goriva iz 1. točke tretjega odstavka tega člena,
- vhodna toplotna moč manjša od 5 MW pri uporabi tekočega goriva iz 2. točke tretjega odstavka tega člena ali
- vhodna toplotna moč manjša od 10 MW pri uporabi plinastega goriva iz 3. točke tretjega odstavka tega člena.

(2) Za malo kurilno napravo se šteje tudi:

– naprava, ki uporablja trdno gorivo ter delno ali v celoti proizvaja toploto za soproizvodnjo ali proizvodnjo elektrike, izvajanje tehnoloških procesov (na primer priprava tople vode za tehnološke namene, pare ali vročega olja), posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, če je vhodna toplotna moč manjša od 1 MW;

– naprava, ki uporablja tekoče ali plinasto gorivo za soproizvodnjo toplote in elektrike, če vhodna toplotna moč ne presega vrednosti iz prejšnjega odstavka in se proizvedena toplota uporablja tudi za ogrevanje prostorov stavb.

(3) V mali kurilni napravi, razen v odprtem kaminu, se lahko uporabljajo:

1. trdno gorivo:

– naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži) in lesni ostanki, ki nastajajo pri mehanski obdelavi naravnega lesa, če je delež mase vode v lesu na maso vlažnega lesa manjši od 20 odstotkov, razen če se uporabljajo v napravah, ki so po navedbah proizvajalca primerne za gorivo z večjo vsebnostjo vode;

– briketi ali peleti iz naravnega lesa, če za njihovo proizvodnjo ni uporabljeno vezivo, razen veziva iz škroba, rastlinskega stearina, melase ali celuloznih vlaken;

– premog ter briketi in koks iz premoga, če vsebnost celotnega žvepla ne presega 1 odstotek mase goriva;

2. tekoče gorivo:

– plinsko olje v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva, ki je namenjeno uporabi kot gorivo za ogrevanje;

– druge vrste tekočega goriva, kot so metanol, etanol in neobdelano rastlinsko olje in metil ester iz rastlinskega olja, če pri zgorevanju ne

povzročajo višjih emisij kot plinsko olje;

3. plinasto gorivo: zemeljski plin in utekočinjeni naftni plin.

(4) V mali kurilni napravi je prepovedano uporabljati trdno gorivo, pripravljeno iz odpadkov iz delno onesnažene biomase ali iz drugih nenevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo.

(5) V odprtem kaminu se lahko uporablja samo naravni les v kosih, vključno s skorjo (polena, sekanci, dračje, storži) ali briketi ali peleti iz naravnega lesa iz druge alineje 1. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) V mali kurilni napravi, ki se uporablja v lesnopredelovalnem obratu v kurilni napravi z nazivno toplotno močjo najmanj 30 kW, se lahko v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, predeluje:

– trdno gorivo v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo, če je gorivo pripravljeno iz obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije in je delež mase vode v lesu na maso vlažnega lesa manjši od 20 odstotkov;

– lastni odpadki iz obdelave in predelave lesa in proizvodnje pohištva, če izpolnjujejo pogoje, ki veljajo za trdno gorivo iz prejšnje alineje.

6. člen

(srednje kurilne naprave)

(1) Srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki:

– iz trdnega goriva proizvaja toploto, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 1 MW in manjša od 50 MW,

– iz tekočega goriva proizvaja toploto za ogrevanje stavb, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 5 MW in manjša od 50 MW,

– iz plinastega goriva proizvaja toploto za ogrevanje stavb, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 10 MW in manjša od 50 MW ali

– iz tekočega ali plinastega goriva, delno ali v celoti proizvaja toploto za tehnološke procese (na primer priprava tople vode za tehnološke namene, pare ali vročega olja) ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, proizvodnjo elektrike, če je njena nazivna toplotna moč večja od 4 kW in vhodna toplotna moč manjša od 50 MW.

(2) V srednji kurilni napravi se lahko poleg trdnega goriva iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena kot gorivo uporabljajo tudi:

– koks iz nafte;

– premog ter briketi in koks iz premoga z vsebnostjo celotnega žvepla več kot en odstotek mase goriva, če je naprava opremljena z razžvepljevalno napravo;

– vse trdno gorivo iz tega in prejšnjega člena z deležem mase vode v lesu na maso vlažnega lesa nad 20 odstotkov, če se uporabljajo v napravah, ki so po navedbah proizvajalca primerne za gorivo z večjo vsebnostjo vode.

(3) V srednji kurilni napravi iz druge alineje prvega odstavka tega člena in v srednji kurilni napravi, ki delno ali v celoti proizvaja toploto za tehnološke procese (na primer priprava tople vode za tehnološke namene, pare ali vročega olja) ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala ter proizvodnjo elektrike, z vhodno močjo enako ali večjo od 1 MW, se lahko poleg tekočih goriv iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena kot gorivo uporablja tudi:

– emulgirani naravni bitumen in težko kurilno olje, če se uporabljata v skladu z določbami predpisa, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva;

– biogorivo, pridobljeno z biološko obdelavo odpadkov;

– mast in olje iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1).

(4) V vseh srednjih kurilnih napravah se lahko poleg plinastega goriva iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena kot gorivo uporabljajo tudi koksni plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin, hlapi metanola in bioplín.

(5) V srednji kurilni napravi se lahko v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, predeluje:

– trdno gorivo, pripravljeno iz odpadkov iz neonesnažene ali delno onesnažene biomase v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo;

– odpadke iz biomase, če izpolnjujejo pogoje, ki veljajo za trdno gorivo iz prejšnje alineje.

7. člen

(združevanje več kurilnih naprav v eno veliko kurilno napravo)

(1) Ob namestitvi dveh ali več srednjih kurilnih naprav, katerih skupna vhodna toplotna moč je enaka ali večja od 50 MW, se vse naprave štejejo kot ena velika kurilna naprava, če ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v postopku za presojo vplivov na okolje ali v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilnih naprav ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove dimne pline skozi skupni odvodnik dimnih plinov in da tako odvajanje ne bi povečalo cene siceršnje namestitve posamičnih odvodnikov dimnih plinov za več kakor 100 odstotkov.

(2) Ugotovitev ministrstva iz prejšnjega odstavka se vključi v poročilo o presoji vplivov na okolje oziroma v okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje kurilnih naprav.

III. VREDNOTENJE EMISIJE SNOVI

8. člen

(vsebnost dušika v tekočem gorivu)

(1) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja plinsko olje, določena v 16. členu te uredbe, se uporablja za plinsko olje, v katerem vsebnost dušika ne presega referenčne vrednosti dušika 140 mg/kg. Za večje vsebnosti dušika v plinskem olju je treba izmerjeno koncentracijo dušikovih oksidov v dimnih plinih preračunati na referenčno vsebnost dušika po metodi iz standarda SIST EN 267 (dodatka b in c).

(2) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja goriva iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe, določena v 16. členu te uredbe, velja, kadar vsebnost dušika ne presega 0,09 masnega odstotka. Za večje vsebnosti dušika se mejna koncentracija določi na podlagi naslednjega izračuna:

mejna koncentracija dušikovih oksidov =

$$- 830 \cdot x(\text{na } 2) + 1700 \cdot x + 200,$$

pri čemer je x vsebnost dušika v teh vrstah goriva, izražena v masnih odstotkih.

9. člen

(upoštevanje računske vsebnosti kisika)

Koncentracije snovi v dimnih plinih iz kurilnih naprav se preračunajo na koncentracijo v suhih dimnih plinih, upoštevajoč računske vsebnosti kisika, ki so določene s to uredbo.

10. člen

(kurilne naprave z mešano kurjavo)

(1) Za kurilno napravo z mešano kurjavo se določi mejna koncentracija tako, da se mejne koncentracije za vsako vrsto goriva posebej pomnožijo z deležem toplotne energije, ki ga gorivo prispeva v kurišče. Tako pomnožene vrednosti mejnih koncentracij se seštejejo.

(2) Mejne koncentracije v dimnih plinih odvodnika kurilne naprave z več kurišči, v katerih se uporablja različno gorivo, se določijo na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je toplotni prispevek goriva, za katerega so v skladu s to uredbo določene največje mejne koncentracije, v kurilni napravi z mešano kurjavo vsaj 50 odstotkov, veljajo za emisijo snovi iz take kurilne naprave mejne koncentracije, ki so določene za to gorivo.

(4) Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne koncentracije za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurišča s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne koncentracije za trdno gorivo.

(5) Za kurilno napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju veljajo mejne koncentracije za trdno gorivo, določene s to uredbo, tudi ob mešani oziroma kombinirani kurjavi.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA MALE KURILNE NAPRAVE

11. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za male kurilne naprave na trdno gorivo)

(1) Mejne vrednosti emisije snovi in najnižji toplotni izkoristek so za posamezno vrsto enosobne kurilne naprave določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo in niso enosobne kurilne naprave, osnovne peči ali odprti kamini, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu:

- 90 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, če je trdno gorivo premog,
- 100 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, če je trdno gorivo naravni les v vseh oblikah, razen briketov ali peletov,
- 100 mg/m³ za nazivno toplotno moč 30 kW ali več, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije, in
- 60 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, če so trdno gorivo briketi ali peleti iz naravnega lesa;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:

- 1 000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, če je trdno gorivo premog ali naravni les v vseh oblikah, razen briketov ali peletov, ali obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije,
- 800 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, če so trdno gorivo briketi ali peleti iz naravnega lesa,
- 800 mg/m³ za nazivno toplotno moč 30 kW ali več in manjšo ali enako od 100 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije,
- 500 mg/m³ za nazivno toplotno moč, večjo od 100 kW in manjšo ali enako 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije,
- 500 mg/m³ za nazivno toplotno moč 500 kW ali več, če je trdno gorivo premog, naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti, razen obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije, in
- 300 mg/m³ za nazivno toplotno moč, večjo od 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije;

3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave 13 odstotkov.

12. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za male kurilne naprave na tekoče gorivo)

(1) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:

1. dimno število:

- največ 2 za nazivno toplotno moč, manjšo od 11 kW, in
- 1 za nazivno toplotno moč 11 kW ali več;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 150 mg/kWh;

3. mejna vsebnost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida v dimnih plinih, izraženih kot NO(2), izračunana glede na zmogljivost ogrevanja male kurilne naprave:

- 110 mg/kWh za nazivno toplotno moč, manjšo ali enako 120 kW,
- 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 120 kW in manjšo ali enako 400 kW, in
- 185 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 400 kW;

4. toplotna izguba z dimnimi plini, kadar je kurilna naprava namenjena ogrevanju prostorov v stavbah ali ogrevanju sanitarne vode v stavbah ali obojemu hkrati, največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer so največje vrednosti toplotnih izgub:

- 11 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 11 kW in manjša ali enaka 25 kW in se kurilna naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
- deset odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 25 kW in manjša ali enaka 28 kW in se kurilna naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,
- deset odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 28 kW in manjša ali enaka 50 kW,

– devet odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 50 kW in manjša ali enaka 400 kW, in

– šest odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 400 kW.

(2) Ne glede na določbo 3. točke prejšnjega odstavka je za male kurilne naprave s kombiniranimi kurišči na plinasto gorivo, ki uporabljajo kot rezervno gorivo tekoče gorivo manj kot 300 ur letno, pri uporabi tekočega goriva mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO(2), enaka 250 mg/m³.

13. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za male kurilne naprave na plinasto gorivo)

Za male kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:

1. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 100 mg/kWh;

2. mejna vsebnost dušikovega monoksida in dušikovega dioksida v dimnih plinih, izraženih kot NO(2), izračunana glede na zmogljivost ogrevanja male kurilne naprave:

– 60 mg/kWh za nazivno toplotno moč, manjšo ali enako 120 kW,

– 80 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 120 kW, in manjšo ali enako 400 kW, in

– 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč, večjo od 400 kW;

3. toplotna izguba z dimnimi plini, kadar je kurilna naprava namenjena ogrevanju prostorov v stavbah ali ogrevanju sanitarne vode v stavbah ali obojemu hkrati, največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer so največje vrednosti toplotnih izgub:

– 11 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 11 kW in manjša ali enaka 25 kW in se kurilna naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,

– deset odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 25 kW in manjša ali enaka 28 kW in se kurilna naprava ne uporablja izključno za ogrevanje sanitarne vode,

– deset odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 28 kW in manjša ali enaka 50 kW,

– devet odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 50 kW in manjša ali enaka 400 kW, in

– šest odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 400 kW.

V. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA SREDNJE KURILNE NAPRAVE

14. člen

(uporaba mejnih vrednosti emisije snovi)

Za dimne pline iz srednjih kurilnih naprav se ne uporabljajo določbe predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, v zvezi z mejnimi vrednostmi za:

– masni pretok celotnega prahu,

– masni pretok celotnih organskih snovi,

– anorganske delce, razen če se kot gorivo ne uporablja koks,

– anorganske snovi v plinastem stanju,

– organske snovi I. in II. nevarnostne skupine,

– rakotvorne snovi ter

– dioksine in furane.

15. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na trdno gorivo)

Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu 20 mg/m³;
2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 150 mg/m³, pri čemer se za naprave z vhodno toplotno močjo manjšo od 2,5 MW, koncentracija ogljikovega monoksida ugotavlja pri nazivni toplotni moči srednje kurilne naprave;
3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO(2):
 - 250 mg/m³, če naprava uporablja kot gorivo naravni les v vseh oblikah ali brikete ali pelete iz naravnega lesa,
 - 300 mg/m³ za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja katerokoli trdno gorivo, razen naravnega lesa v vseh oblikah ali briketov ali peletov iz naravnega lesa,
 - 400 mg/m³, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo, ne tisto iz prve alineje te točke in je njena vhodna toplotna moč 10 MW ali več, in
 - 500 mg/m³, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo, ne tisto iz prve alineje te točke in je njena vhodna toplotna moč manjša od 10 MW;
4. mejna koncentracija didušikovega oksida, izraženega kot N(2)O, 150 mg/m³ za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja premog;
5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):
 - 250 mg/m³ za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, razen če te mejne koncentracije ni mogoče doseči z ekonomsko upravičenimi ukrepi, pri čemer pa mejni emisijski faktor, izražen kot razmerje med maso žvepla v dimnih plinih in maso žvepla v gorivu, ne sme presegati 25 odstotkov,
 - 1 300 mg/m³, če naprava uporablja črni premog, in
 - 1 000 mg/m³, če naprava uporablja drugo trdno gorivo;
6. mejna koncentracija celotnega organskega ogljika za srednjo kurilno napravo 10 mg/m³, če se uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti iz naravnega lesa ali neonesnažena ali delno onesnažena biomasa v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo;
7. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete in koks iz premoga, je sedem odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 11 odstotkov.

16. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na tekoče gorivo)

Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu 50 mg/m³, razen za naprave, ki uporabljajo za gorivo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja, pri katerem se koncentracija celotnega prahu v dimnih plinih ne ugotavlja;
2. dimno število 1 za naprave, ki uporabljajo za gorivo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja;
3. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m³;
4. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO(2):
 - 180 mg/m³, če naprava uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od 110 °C, presežek tlaka v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
 - 200 mg/m³, če naprava uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek tlaka v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
 - 250 mg/m³, če naprava uporablja plinsko olje in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od 210 °C, presežek tlaka v njem pa večji od 1,8 MPa, in
 - 350 mg/m³, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;
5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):

– 1 300 mg/m³, če naprava uporablja težko kurilno olje, in

– 850 mg/m³, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo;

6. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja odpadno lužino iz proizvodnje celuloze šest odstotkov, pri uporabi drugih vrst tekočega goriva pa tri odstotke.

17. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu za kurilne naprave, katerih vhodna toplotna moč je 20 MW ali več:

– 5 mg/m³ za naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, in

– 10 mg/m³ za naprave, ki uporabljajo drugo plinasto gorivo;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m³;

3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženih kot NO(2):

– 100 mg/m³, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od 110 °C, presežek tlaka v njem pa ni večji od 0,05 MPa,

– 110 mg/m³, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek tlaka v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,

– 150 mg/m³, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od 210 °C, presežek tlaka v njem pa večji od 1,8 MPa, in

– 200 mg/m³, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;

4. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):

– 5 mg/m³, če naprava uporablja utekočinjen naftni plin,

– 10 mg/m³, če naprava uporablja zemeljski plin,

– 50 mg/m³, če naprava uporablja rafinerijski plin, in

– 350 mg/m³, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo;

5. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja plinasto gorivo, tri odstotke.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe o mejnih koncentracijah ne uporabljajo za uporabo odlagališnega plina v srednji kurilni napravi oziroma za kakršno koli sežiganje tega plina.

VI. UKREPI ZMANJŠEVANJA EMISIJ SNOVI V ZRAK

18. člen

(uporaba čistilnih naprav dimnih plinov)

(1) Srednje kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov, naprave za zmanjševanje emisije celotnega prahu, naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih ali druge tehnike za zmanjševanje emisij, lahko obratujejo z zmanjšano učinkovitostjo ali brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur letno, od tega največ 24 ur nepretrgoma. Vsa stanja, ko je zaradi zmanjšane učinkovitosti ali izpada teh naprav presežena mejna vrednost emisije, mora upravljavec kurilne naprave evidentirati v obratovalni dnevnik skladno s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec srednje kurilne naprave vsak izpad čistilnih naprav prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(3) Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna koncentracija, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

(4) Srednja kurilna naprava, ki uporablja plinasto gorivo, ki vsebujejo dušikove spojine, in ki ni zemeljski plin, mora imeti skladno z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik čiščenja dimnih plinov vgrajeno napravo za zmanjševanje vsebnosti dušikovih oksidov v dimnih plinih.

19. člen

(izpuščanje dimnih plinov)

(1) Upravljavec male in srednje kurilne naprave mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi njen dimnik.

(2) Upravljavec srednje kurilne naprave mora zagotoviti, da se pri načrtovanju in izračunu potrebne višine dimnika upoštevajo določbe predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja.

(3) Pri projektiranju in vgradnji kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav morajo biti za neoporečno vgradnjo malih kurilnih naprav izpolnjene zahteve standardov SIST EN 1443, SIST EN 13384, SIST EN 15287 in SIST EN 13501-1.

20. člen

(toplotni zbiralnik)

(1) Male kurilne naprave, razen enosobnih kurilnih naprav, z nazivno toplotno močjo 4 kW ali več in s tekočim sredstvom za prenos toplote, ki so postavljene in dane v uporabo po 1. aprilu 2011 ter uporabljajo kot gorivo naravni les v vseh oblikah, obdelan neonesnažen les prve kategorije, brikete ali pelete iz naravnega lesa, morajo imeti vodni toplotni zbiralnik s prostornino najmanj 12 litrov na liter polnilnega prostora z gorivom. Vodni toplotni zbiralnik mora imeti tudi prostornino najmanj 55 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(2) Če se mala kurilna naprava iz prejšnjega odstavka z gorivom samodejno polni, mora imeti vodni toplotni zbiralnik prostornino najmanj 20 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko uporabi drugačen toplotni zbiralnik enake zmogljivosti shranjevanja toplote.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. samodejno polnjene kurilne naprave, ki dosegajo mejne vrednosti po tej uredbi pri najmanjši nastavljivi moči kurilne naprave;

2. kurilne naprave, ki pri polni obremenitvi obratujejo v sistemu oskrbe s toploto za pokrivanje osnovne in srednje obremenitve, za pokrivanje konične obremenitve in dodatnih obremenitev pa se uporablja drug vir toplote;

3. kurilne naprave, ki obratujejo izključno pri polni obremenitvi.

21. člen

(označevanje kurilnih naprav)

Kurilne naprave, ki se dajejo na trg v uporabo, morajo biti opremljene z energijsko nalepko in podatkovno kartico skladno s predpisom, ki ureja navajanje porabe energije in drugih virov z energijskimi nalepkami in standardiziranimi podatki za proizvode, povezane z energijo.

VII. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJE SNOVI

22. člen

(obratovalni monitoring emisije snovi za male in srednje kurilne naprave)

(1) Upravljavec male kurilne naprave mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov, upravljavec srednje kurilne naprave pa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Prve meritve in občasne meritve emisije snovi se ne opravljajo:

– na malih kurilnih napravah na tekoče in plinasto gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 11 kW;

– na enosobnih kurilnih napravah ter osnovnih pečeh in odprtih kaminih.

(3) Občasne meritve niso potrebne, če ima mala ali srednja kurilna naprava vgrajene umerjene merilnike emisije snovi za trajno merjenje, ki delujejo nepretrgoma.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena ni treba zagotavljati prvih meritev in obratovalnega monitoringa upravljavcu srednje kurilne naprave:

- na plinsko olje, vhodne toplotne moči pod 5 MW, in
- na zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin vhodne toplotne moči pod 10 MW,

če upravljavec srednje kurilne naprave najmanj enkrat letno zagotovi nastavitev zgorevanja, ki jo izvede servis, ki ga pooblasti proizvajalec naprave. Upravljavec srednje kurilne naprave mora potrdilo o opravljenem servisu kurilne naprave hraniti najmanj pet let.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora izvajalec obratovalnega monitoringa preveriti pri kurilnih napravah na trdna goriva, kjer je v času izvajanja obratovalnega monitoringa pripravljen les za kurjenje v teh napravah, delež mase vode v lesu na maso vlažnega lesa v tem lesu in ugotovljeno vrednost vključiti v poročilo o obratovalnem monitoringu.

23. člen

(izvajanje trajnih meritev za srednje kurilne naprave)

(1) Za srednjo kurilno napravo mora upravljavec naprave glede na vrsto goriva in vhodno toplotno moč zagotoviti izvajanje trajnih meritev naslednjih količin:

- kvalitativno spremljanje koncentracije celotnega prahu za naprave na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo, večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 25 MW;
- koncentracije celotnega prahu za naprave na trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 25 MW;
- koncentracije celotnega prahu za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW, razen za tiste, ki uporabljajo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja;
- dimnega števila za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW in uporabljajo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja;
- koncentracije ogljikovega monoksida za naprave na trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 2,5 MW;
- koncentracije ogljikovega monoksida za naprave na tekoče gorivo, in sicer:
 1. na plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW, in
 2. na drugo tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 10 MW;
- koncentracije žveplovih oksidov za naprave na premog, brikete in koks iz premoga, emulgirani naravni bitumen ali težko kurilno olje, če vsebnost celotnega žvepla v gorivu presega en odstotek mase goriva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, ni treba zagotavljati trajnih meritev na srednjih kurilnih napravah, ki obratujejo manj kot 500 ur v koledarskem letu. Upravljavec takih naprav zapisuje obratovalne ure. Zapisi obratovalnih ur se morajo hraniti najmanj pet let.

VIII. NADZOR

24. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

25. člen

(prekrški upravljavca kurilne naprave)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec kurilne naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami tretjega, četrtega, petega ali šestega odstavka 5. člena, drugega, tretjega, četrtega ali petega odstavka 6. člena, 18. člena, 19. člena, 20. člena, 22. člena, 23. člena, 27. člena, 28. člena, 29. člena, 30. člena, 31. člena ali 32. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje upravljavec kurilne naprave, ki je fizična oseba.

26. člen

(prekrški dobavitelja kurilne naprave)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje dobavitelj male kurilne naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju s 33. členom te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

(prilagoditev male kurilne naprave na trdna goriva)

(1) Obstoječa enosobna kurilna naprava se lahko uporablja, če je z meritvijo emisije snovi v zrak dokazano izpolnjevanje zahtev iz tretjega in četrtega stolpca preglednice v prilogi 2 te uredbe. Meritev emisije snovi v zrak se mora izvesti za obstoječo kurilno napravo, ki je bila izdelana:

- od vključno leta 1951 do vključno leta 1985 izvesti do 31. decembra 2014;
- od vključno leta 1986 do vključno leta 1994 izvesti do 31. decembra 2018;
- od vključno leta 1995 do vključno leta 2011 izvesti do 31. decembra 2024.

(2) Obstoječa enosobna kurilna naprava iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja brez dokazanega izpolnjevanja zahtev iz prejšnjega odstavka, če:

- se uporablja za nekomercialne namene in njena nazivna toplotna moč ne preseže 15 kW,
- je edini vir ogrevanja stanovanjskih prostorov ali
- je bila izdelana ali postavljena pred 1. januarjem 1950.

(3) Obstoječa mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava, osnovna peč ali odprti kamin in je bila izdelana od vključno leta 1996 do vključno leta 2011, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz drugega odstavka 11. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave male kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

a. črnina dimnih plinov 1;

b. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:

– 4 000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo od 150 kW, če je trdno gorivo premog, naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti, razen obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije,

– 2 000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 150 kW ali več in manjšo od 500 kW, če je trdno gorivo premog, naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti, razen obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije,

– 1 000 mg/m³ za nazivno toplotno moč 500 kW ali več, če je trdno gorivo premog, naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti, razen obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije,

– 800 mg/m³ za nazivno toplotno moč 30 kW ali več in manjšo ali enako od 100 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije,

– 500 mg/m³ za nazivno toplotno moč večjo od 100 kW in manjšo ali enako 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije,

– 300 mg/m³ za nazivno toplotno moč večjo od 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije;

c. mejna koncentracija celotnega prahu, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije, je 150 mg/m³;

d. računska vsebnost kisika v dimnih plinih je za male kurilne naprave, ki uporabljajo za gorivo premog, brikete in koks iz premoga, osem odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 13 odstotkov.

(4) Obstoječa mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava, osnovna peč ali odprti kamin, in je bila izdelana do leta 1996, se mora do 31. decembra 2015 prilagoditi mejnim vrednostim iz drugega odstavka 11. člena te uredbe in do roka prilagoditve izpolnjevati zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi iz 2. točke prejšnjega odstavka.

(5) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo in niso enosobne kurilne naprave, osnovne peči ali odprti kamini iz drugega odstavka 11. člena te uredbe in ki so postavljene in dane v uporabo po 31. decembru 2015 je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu:

– 20 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več do vključno 100 kW,

– 60 mg/m³ za nazivno toplotno moč večjo od 100 kW;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:

– 400 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več, če je trdno gorivo premog, naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti, razen obdelanega neonesnaženega lesa prve kategorije,

– 400 mg/m³ za nazivno toplotno moč 30 kW ali več in manjšo ali enako od 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije,

– 300 mg/m³ za nazivno toplotno moč večjo od 500 kW, če je trdno gorivo obdelan neonesnažen les prve kategorije;

3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave 13 odstotkov.

28. člen

(prilagoditev male kurilne naprave na tekoče gorivo)

(1) Obstoječa mala kurilna naprava na tekoče gorivo, ki je bila izdelana v letih od vključno 1996 do vključno 2011, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz prvega odstavka 12. člena te uredbe, ali

2. največ do dopolnjenih 20 let od leta izdelave male kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo naslednje zahteve:

a. dimno število:

– največ 2 za nazivno toplotno moč, manjšo od 11 kW,

– 1 za nazivno toplotno moč 11 kW ali več;

b. mejna koncentracija za ogljikovega monoksida 175 mg/m³;

c. mejna koncentracija dušikovega oksida 250 mg/m³.

(2) Obstoječa mala kurilna naprava na tekoče gorivo, ki je bila izdelana do leta 1996, se mora do 31. decembra 2015 prilagoditi mejnim vrednostim iz prvega odstavka 12. člena te uredbe in do roka prilagoditve izpolnjevati zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi iz prejšnjega odstavka.

29. člen

(prilagoditev male kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Obstoječa mala kurilna naprava na plinasto gorivo, ki je bila izdelana v letih od vključno 1996 do vključno 2011, se lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz 13. člena te uredbe, ali

2. najdlje do dopolnjenih 20 let od leta izdelave male kurilne naprave, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo naslednje zahteve:

– mejna koncentracija za ogljikovega monoksida 100 mg/m³;

– mejna koncentracija dušikovega oksida 150 mg/m³ za zemeljski plin in 200 mg/m³ za utekočinjen naftni plin.

(2) Obstoječa mala kurilna naprava na plinasto gorivo, ki je bila izdelana do leta 1996, se mora do 31. decembra 2015 prilagoditi mejnim vrednostim iz 13. člena te uredbe in do roka prilagoditve izpolnjevati zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi iz prejšnjega odstavka.

30. člen

(prilagoditev obstoječe srednje kurilne naprave na trdno gorivo)

(1) Upravljavec obstoječe srednje kurilne naprave na trdno gorivo, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011, in srednje kurilne naprave na trdno gorivo, za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi določbam te uredbe:

- najpozneje do 31. decembra 2017, če je bila obstoječa srednja kurilna naprava izdelana pred letom 1995;
- najdlje do dopolnjenih 27 letih od leta izdelave obstoječe srednje kurilne naprave, če je bila izdelana v letu 1995 ali pozneje.

(2) Do prilagoditve obstoječe srednje kurilne naprave iz prejšnjega odstavka določbam te uredbe se ne glede na določbe 15. člena te uredbe uporabljajo naslednje mejne vrednosti:

- 300 mg/m³ za emisijo ogljikovega monoksida;
- 650 mg/m³ za emisijo dušikovih oksidov;
- 1 700 mg/m³ za emisijo žveplovih oksidov;
- 150 mg/m³ za emisijo celotnega prahu pri uporabi trdnega goriva v srednjih kurilnih napravah z vhodno toplotno močjo manjšo od 5 MW;
- 50 mg/m³ za celotni prah pri uporabi trdnega goriva v srednji kurilni napravi z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 5 MW;
- 150 mg/m³ za emisijo didušikovega oksida, izraženega kot N(2)O, za srednjo kurilno napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja premog;
- sedem odstotkov računske vsebnosti kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete in koks iz premoga;
- 11 odstotkov računske vsebnosti kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja trdno gorivo, ki niso premog, briketi in koks iz premoga;
- 50 mg/m³ za celotni organski ogljik, če se uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti iz naravnega lesa, ali neonesnažena ali delno onesnažena biomasa v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo.

(3) Ne glede na mejno vrednost iz prve in pete alineje prejšnjega odstavka se za rekonstruirano obstoječo srednjo kurilno napravo na trdno gorivo iz naravnega lesa v vseh oblikah ali na brikete ali pelete iz naravnega lesa, ki je bila izdelana pred letom 1995, uporabi:

- 1 000 mg/m³ za ogljikov monoksid;
- 150 mg/m³ za celotni prah.

31. člen

(prilagoditev obstoječe srednje kurilne naprave na tekoče gorivo)

(1) Upravljavec obstoječe srednje kurilne naprave na tekoče gorivo, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011, in srednje kurilne naprave na trdno gorivo, za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi določbam te uredbe:

- najpozneje do 31. decembra 2017, če je bila obstoječa srednja kurilna naprava izdelana pred letom 1995;
- največ do dopolnjenih 27 letih od leta izdelave obstoječe srednje kurilne naprave, če je bila izdelana v letu 1995 ali pozneje.

(2) Do prilagoditve obstoječe srednje kurilne naprave iz prejšnjega odstavka določbam te uredbe se ne glede na določbo 16. člena te uredbe uporabljajo naslednje mejne vrednosti:

- 170 mg/m³ za emisijo ogljikovega monoksida;
- 250 mg/m³ za emisijo dušikovih oksidov pri uporabi plinskega olja;
- 350 mg/m³ za emisijo dušikovih oksidov pri uporabi težkega kurilnega olja;
- 1 700 mg/m³ za emisijo žveplovih oksidov;
- 50 mg/m³ za celotni prah, razen za naprave, ki uporabljajo za gorivo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja, pri katerem se koncentracija celotnega prahu v dimnih plinih ne ugotavlja;

– dimno število 1 za naprave, ki uporabljajo za gorivo plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja;

– šest odstotkov računske vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja odpadno lužino iz proizvodnje celuloze;

– tri odstotke računske vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja tekoče gorivo, ki ni odpadna lužina iz proizvodnje celuloze.

32. člen

(prilagoditev obstoječe srednje kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Upravljavec obstoječe srednje kurilne naprave na plinasto gorivo, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011, in srednje kurilne naprave na trdno gorivo, za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi določbam te uredbe:

– najpozneje do 31. decembra 2017, če je bila obstoječa srednja kurilna naprava izdelana pred letom 1995;

– največ do dopolnjenih 27 let od leta izdelave obstoječe srednje kurilne naprave, če je bila izdelana v letu 1995 ali pozneje.

(2) Do prilagoditve obstoječe srednje kurilne naprave iz prejšnjega odstavka določbam te uredbe se ne glede na določbo 17. člena te uredbe uporabljajo naslednje mejne vrednosti:

– 100 mg/m³ za emisijo ogljikovega monoksida;

– 200 mg/m³ za emisijo dušikovih oksidov;

– 35 mg/m³ za emisijo žveplovih oksidov v srednji kurilni napravi, ki uporablja zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin;

– 350 mg/m³ za emisijo žveplovih oksidov v srednji kurilni napravi, ki uporablja drugo plinasto gorivo;

– 5 mg/m³ za celotni prah v srednji kurilni napravi z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 20 MW, ki uporablja zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin;

– 10 mg/m³ za celotni prah v srednji kurilni napravi z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 20 MW, ki uporablja plinasto gorivo, ki ni zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin;

– tri odstotke računske vsebnosti kisika v dimnih plinih.

33. člen

(uporaba osnovne peči ali odprtega kamina)

(1) Dobavitelj osnovne peči ali odprtega kamina, ki je izdelan za trajno vgraditev v gradbeni objekt, mora po 31. decembru 2014 v skladu z zakonom, ki ureja gradbene proizvode:

– ob začetku obratovanja predložiti izjavo o skladnosti z zahtevami standarda SIST EN 13229 o nepreseganju mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in o doseganju toplotnega izkoristka iz preglednice priloge 2 te uredbe ali

– pridobiti certifikat o tipskem preizkusu v predpripravljalni kurilnici, ki v skladu z zahtevami standarda SIST EN 13229 potrjuje, da kurilna naprava ali vložek kurišča kurilne naprave izpolnjuje tehnične zahteve o nepreseganju mejnih vrednosti emisij snovi v zrak in zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka iz preglednice priloge 2 te uredbe.

(2) Dobavitelju po 31. decembru 2014 ni treba podati izjave o skladnosti ali pridobiti certifikata, če je kurilna naprava ali vložek za kurišče kurilne naprave iz prejšnjega odstavka opremljen skladno s stanjem tehnike z napravo za zmanjševanje emisij prahu.

34. člen

(začetek izvajanja meritev emisije snovi v zrak)

(1) Občasne meritve emisije snovi v zrak iz 22. in 27. člena te uredbe se ne opravljajo na mali kurilni napravi na trdno gorivo do objave merilnih metod v predpisu, ki ureja merjenje emisije snovi v zrak iz male kurilne naprave pri opravljanju storitev javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom.

(2) Ne glede na določbo pete alineje prvega odstavka 23. člena te uredbe upravljavcu kurilne naprave z močjo do 25 MW na trdno gorivo, ki ni gorivo iz drugih nenevarnih odpadkov, kot ga opredeljuje predpis, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo, in ki je

obratovala na dan uveljavitve te uredbe, ni treba zagotavljati trajnih meritev ogljikovega monoksida pred 31. decembrom 2017 ali pred 31. decembrom tistega leta, ko je naprava stara 27 let, če je to pozneje.

35. člen

(degradirano okolje)

(1) Če je mala ali srednja kurilna naprava v območju, ki se skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, določi kot degradirano okolje zaradi onesnaženosti zraka, se za kurilne naprave na tem območju prehodni roki iz 27., 28., 29., 30., 31. in 32. člena te uredbe skrajšajo za tri leta, vendar ne več kot dve leti po začetku veljavnosti programa ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja in njegovih delov na tem območju.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka skrajšanje prehodnih rokov za tri leta ni zahtevano, če so v programu ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja in njegovih delov na območju degradiranega okolja predvideni drugačni roki kot v prejšnjem odstavku ali drugačne obveznosti za upravljalce malih ali srednjih kurilnih naprav.

36. člen

(označevanje male kurilne naprave)

(1) Do začetka uveljavitve delegirane uredbe, ki bo skladno s predpisom iz 21. člena te uredbe določila uporabo in vsebino energijske nalepke in standardiziranih podatkov za kurilne naprave, se lahko enosobne kurilne naprave in osnovne peči ter male kurilne naprave z nazivno močjo od 4 kW do 100 kW opremljajo z nalepko, ki prikazuje emisijsko učinkovitost male kurilne naprave (v nadaljnjem besedilu: emisijska nalepka).

(2) Dobavitelj ali trgovec namesti emisijsko nalepko na embalažo in na malo kurilno napravo na zunanjo sprednjo ali zgornjo stran tako, da je jasno vidna in čitljiva.

(3) Vsebina emisijske nalepke je podana v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

37. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 23/11).

38. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00728-8/2013

Ljubljana, dne 13. marca 2013

EVA 2012-2330-0130

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

[Priloga 1: Izračun toplotnega izkoristka kurilne naprave](#)

[Priloga 2: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak za enosobne kurilne naprave](#)

[Priloga 3: Vsebina emisijske nalepke](#)